

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVII. évfolyam 1. szám

Jézus lehajolt, és az ujjával írni kezdett a földön.

De tovább faggatták, azért fölegyenesedett, és azt mondta nekik: „Az vesse rá az első követ, aki bűntelen közületek!” Aztán újra lehajolt, s tovább írt a földön, ők meg ennek hallatára eloldalogtak, egyikük a másik után, kezdve a véneken, s csak Jézus maradt ott a középuitt álló asszonnyal.

Jézus fölegyenesedett és megszólította: „Asszony, hova lettek? Senki sem ítélte el?” „Senki, Uram” - felelte az asszony. Erre Jézus azt mondta neki:

„Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!” (Jn. 8.6-11)

Nagyböjti gondolatok

A Septimus Severus féle üldözés alatt, 203. március 7-én Karthágóban nagy vérengzés, rengeteg kivégzés történt. Ekkor szenvedett vértanúhalált Szent Perpétua és Felicitász, Szaturusz és Pudensz.

A keresztény vértanújelöltek egymást biztatták és erősítették. Szaturusz ezekkel a szavakkal fordult Pudensz katonához: „Isten veled, emlékezzél a hitre és énrám is, és mindez meg ne tántorítson, sőt inkább erősítsen meg.” És rögtön elkérte az ujjáról a gyűrűjét, és a sebe vérébe mártva visszaadta neki örökség gyanánt, mint vértanúságának bizonyosságát és emlékét. Aztán már félholtan odahurcolták a többiekhez, hogy azokkal együtt a szokott helyen megkapja a kegyelemdőfést.

Megható jel volt a bevérezett gyűrű. Az Egyház is hasonló jelet használ hamvazószerdán, amikor a virágvasárnapi barkából hamut készít, megszenteli és homlokunkra rajzolja: „Ember, emlékezz arra, hogy por vagy és porrá leszel!” Ember emlékezz arra, hogy el vagy jegyezve a halállal, de el vagy jegyezve az Élettel, Jézus Krisztussal.

Nagyböjt hangulatát Joel próféta határozza meg tömören: „Térjetelek hozzám teljes szívetekből, böjttel, sírással, és jajgatással. Szaggassátok meg szíveteket, térjetelek meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mert jóságos Ő és irgalmas, türelmes és nagyirgalmú.” A nagyböjt alaphangulatát meghatározza Máté evangéliumából a következő részlet, amely arra szólít fel, hogy ne a külsőségek számítsanak, hanem a lélek: „Ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb. És ne úgy böjtöljünk, mint a farizeusok, akik komorrá változtatják arcukat.”

Ezekkel a megállapításokkal összecseng az is, amit Sirák fiának könyvében olvashatunk: „Az embert elárulja a külseje, arcvonásaiból a bölcs megismeri, hogy mi az ember, megmutatja az öltözete, a nevetése és a járása.” Szokták is mondani, hogy a „szem a lélek tükré”, vagy „arcára van írva a gondolata.” Mennyi komor arcú, lehunytt szemű emberrel találkozunk. Rejtőznek, és nem akarnak a szemünkbe nézni. Lehet az arccal játszani, csalni, színészkedni, de félelmetes, amikor sötét arcokkal találkozunk. És nem tudjuk, hogy mi van az arc, a szem mögött.

„Hogy mi az ember, megmutatja az öltözete.” Ismerjük azt a közmondást is, hogy „nem a ruha teszi az embert.” De mégis azt kell mondanunk, a ruhája a külseje sokat elárul az illetőről. Emlékezzünk Assisi Szent Ferenc agyonfoltozott, de tiszta szerzetesi ruhájára, amit elküldött a mi Szent Erzsébetünknek. Azt mondhatnánk, hogy nem is ruhát küldött, hanem önmagát. A szegénység és a tisztaság szeretetét küldte el. Emlékezzünk Kalkuttai Teréz anya kékszegélyű indiai ruhájára, hajtókáján kereszt, kezében rózsafüzér. Tudjuk róla, hogy kevés ember tett annyi jót az emberiséggel, mint ő.

„Hogy mi az ember megmutatja a nevetése.” Szomorú, de a mai világunkban nem is igen tudnak nevetni az emberek. Bocsnát a kifejezésért, de most röhögnek, idétlenül vihognak, erőltetetten hahotáznak. Hol van mindez a kiegyensúlyozott lelkű embertől, aki tud mosolyogni, és szívből nevetni.

Ha az ember nézi, hallja az úgynevezett szórakoztató műsorokat a tévében, rádióban, észreveszi, hogy már azt sem tudják a szerkesztők, milyen erkölcstelenségeket, ocsmányságokat szedjenek elő. És sokszor látszik, hogy maga az előadó is bajban van. Nem tud nevetni, csak valahogyan, eltorzult arccal vihogni. Rózsahegy Kálmán az egyik legnagyobb színészünk volt, aki életéről így nyilatkozott: „Ha újra kezdeném, ugyanazt tenném. Az élet Isten nagy, fejedelmi ajándéka, és aki felismeri értékét, szépségét, célját, csak így gondolkozhat. Igen, újra kezdeném, minden küzdelmével, bánatával, örömeivel és újra csak színész lennék. Színész, aki a hozzá menekülő lelkeket megríkatja, megnevetteti, szórakoztatja, tanítja és elviheti őket a hétköznapi gondjaikból, bajaikból, egy szebb világba, azok és saját örömére.”

„Hogy ki az ember, megmutatja a járása.” Igen, az ember járásának is összeszedettséget kell árasztania. Gondoljunk arra, hogy milyen léptekkel mehetett a Boldogságos Szűzanya Szent Erzsébethez, abban a tudatban, hogy a Magasságbeli Fiát hordozza szíve alatt. Hogyan szegődhettek az apostolok Jézus mellé, az Ő követtségében járva.

Hogyan kiálthattak az útszélén kéregető koldusok: „Könyörülj rajtunk, Uram, Dávid fia.” És hogyan léphettek az Úr elé, kérve: „Uram, hogy megnyíljék a szemünk.” Hogyan léphetett Jézushoz, bűnbocsánatot remélve, a bűnös asszony, „aki könnyeivel áztatta Jézus lábát, és megtörölte hajával, csókolgatta, és megkenete kenettel.” És hogyan osonhatott Júdas a főpapokhoz, majd az Olajfák hegyére, és hogyan botorkálhatott élete utolsó útján, amikor eldobta magától az életét.

A Jézus Szíve litániában imádkozzuk: „Szelíd és alázatos szívű Jézus, alakítsd szívünket a Te szíved szerint.”

Az idei év nagyböjtjén ezt így kérjük: „Szelíd és alázatos szívű Jézus, alakítsd megjelenésünket, ruhánkat, járásunkat, lépteinket és persze szívünket a Te Szíved szerint.” Ámen

Kollár Balázs plébános atya

A nagyböjt, mint próbatétel, mint bűnbánati alkalom...

A keresztények böjtje egészen más, mint a világi célokért végzett önmegtartózkodás bizonyos ételektől, eszközöktől. (fogyókúra, testünk salaktalanítása, stb. stb.) Még az Ó-szövetségi vallásos zsidók böjtjétől is nagyban különbözik. A keresztény böjt Krisztus Urunk követését jelenti az Ő kegyelmével és jelenlétében. Jézus Krisztus bennünk keresztényekben titokzatosan újra éli az Ő életét, születésétől kezdve böjtölésén át szenvedéséig, haláláig sőt a dicsőséges feltámadásáig. Mindig lebegjen a szemünk előtt, hogy a keresztény ember: „Isten Egyszülött Fiának látható formája és szentségi jele.” Ezért mi keresztények, ha komolyan vesszük a böjtöt, - az Ő életét élve - böjtölésünkben, bűnbánóknak, önmagunkat fegyelmező lélekkel egyfajta próbatétellel kell részt venni. Az Úr böjtjének azonban nem ez volt az indítóoka, hanem a mi megváltásunk! Jézus életét élve így lehet a mi böjtölésünk is a megváltásban való részvétellel!

Kérdés: miért is lett a böjt próbatétel? A sátán éppen a böjtölést használta fel, hogy megkísértse Jézust. Pontosan ezt teszi velünk keresztényekkel is, hiszen a böjttel felborítva mindennapi életünket, szokásainkat, ingerlékenyekké, érzékenyebbekké, türelmetlenebbekké válunk. Nagyon könnyen találkozhatunk a gonosz lélekkel, aki az értelmünkre apellálva zavart kelt bennünk és el téríthet a helyes útról. A nagyböjt számunkra egyfajta vezekelés lesz, amiben megpróbáljuk megzabolázni testünket, érzékeinket. Az úgynevezett vasárnapi keresztségünk ilyenkor már nem lesz igazi segítségünk, mert nem éltetjük magunkban Jézust, akinek segítségével legyőzhetnénk a kísértéseket. Ezért nagyon lényeges, hogy ebben az időben, állandó imádság kísérje böjtölésünket, mert csak Vele leszünk képesek győzni!

Nagyböjt, mint bűnbánati alkalom: Ebben az időben állandóan tudatosítanunk kell magunkban, hogy gyalgó teremtményekké válva, bűnösök vagyunk. A bűnnel elszakadtunk Istentől, de a szentkeresztséggel a keresztény létünkkel olyan adományokat kaptunk, amikkel részesülhetünk az isteni természetéből. Legalább ebben időben kell megfeledkezni a kényelmes életről és bűnbánó lélekkel, önmegtagadással elfordulni a bűnös világtól. A nagyböjt arra való, hogy komolyan vegyük megkülönböztető kiváltságunkat: mert Isten fiai vagyunk. Rendkívül lényeges, hogy tudatosodjon bennünk Istennek ez az ajándéka, mert az a keresztény, aki elherdálja ezt a kiváltságot és nem tart bűnbánatot, szentgyónást – amíg – lehet, veszélyezteti üdvösségét. Kedves testvérek, vegyétek ezt nagyon komolyan!

id. Rozsnyói Zoltán

(Felhasznált forrás: J. H. Newman, Nagyböjti beszédei)

(Abban a reményben bocsátottam útjára írásomat, hogy átgondolásához nem kell semmi féle teológiai képzettség, kell viszont egy határozott szándék és akarat. Az viszont biztos, több kell hozzá, mint amit a vasárnapi keresztségünkkel megélünk!)

Köszönet a felújított Betlehemért!

Mindenki nagy örömére, de főleg a gyermekekére, ismét fel lett állítva templomunkban a betlehem. Ami külön figyelmet érdemel, hogy visszakerült a régi helyére, s nem a Mária oltár lett megbontva. Így a gyerekek, bátrabban meg tudták azt közelíteni, sőt voltak, akik még játszottak is a bábukkal. Egy Esthajnal csillaggal is gyarapodott a betlehem, melynek fénye tényleg beragyogta a teret. Köszönjük Feri bácsinak áldozatos újíto és szépítő munkáját.

kerekegyházi hívek

Január havi szentjeink

Remete Szt. Pál (ünnepe: január 15-én.)

Meghalt: 314-ben Egyiptomban

Krisztus után a 250-300-as években nagy keresztényüldözés volt az egész világon. A 15 éves Pál jó módú családban Egyiptomban élt ebben az időben és, itt ismerte meg a keresztény hitet is, ami mellett egy életre elkötelezte magát. Mindent hátra hagyva kivonult a pusztába és a vadállatok között elvonulva, Istennek szenteli életét.

Talált egy barlangot, amelyben forrás csörgedezett a barlang előtt pálmafa, ami részben az élelmét biztosította. A pálmafa leveleinek rostjából szőtte mindennapi ruháit. Isten előtt kedves volt ez az áldozatos élet, mert egy holló minden nap hozott neki egy fél cipőt. Itt élt imádkozva, felajánlva életét Istennek a világ romlottságáért. 60 éves korában a halála előtt felkereste Őt remete Szt. Antal, akivel közösen imádkoztak és dicsérték Istent. Ebben az időben, már nem fél, hanem egy egész cipőt hozott szájában a holló. Szt. Pál idős lévén érezte halála közeledtét, ezért arra kért Szt. Antalt hozza el számára a nagy tiszteletben álló Atanáz püspök palástját. Szt. Antal elindult a palástért, de Szt. Pál nem is a palástra vágyott igazán, hanem az egyedüllétre.

Szt. Antal a palásttal jöve látta, hogy Pál testvérének lelke már az égben a proféták és angyalok társaságában van. Szt. Pál hideg teste térdelő helyzetben maradt, ahogyan imádkozni szokott. Szt. Antal keserves sírásra fakadt, majd becsavarta a testet Atanáz püspök palástjába. Ebbéli elfoglaltsága közepette két hatalmas hím oroszlán jelent meg mellette, amiktől majdnem holtra vált. Az oroszlánok azonban segíteni jöttek Antalnak. A barlanghoz közel mély gödröt ástak a köves talajba, majd Antalhoz mentek és lökdösve kezét elvezették az általuk elkészített sírhoz. A monda szerint Szt. Antal ezután megsimogatta szomorú szemű fejüket és megáldva elbocsátotta őket. Ebben az oroszlánok által készített sírban nyugodott évszázadokon keresztül, majd Konstantinápolyba került onnan pedig Velencébe.

Nagy Lajos királyunk idejében a Buda-szentlőrinci Pálos tartomány anyaházába őrizték. A török uralom alatt azonban nyoma veszett, csupán töredékei maradtak fenn.

Jelenleg Budán a pálos kolostorban őriznek ebből csont ereklyéket, amit nagy ünnepeken bemutatott szentmiséken az oltárra helyeznek. A rendi fogadalmakat is e szent ereklye előtt teszik. Hogy ez miért fontos a Pálos Rend számára arra a következő hónapos szentünk boldog Özséb ad feleletet.

Boldog Özséb (ünnepe: január 20-án)
(1200 körül-1270)

Özséb, esztergomi kanonok, már kora ifjúságában is kitűnt kiváló szellemi képességeivel és vallásos, istenfélő életmódjával. Átélt a tatárdúlás borzalmait, majd tevékenyen részt vett az ország újjáépítésében. Egyedüllétre, magányra vágyott, ezért engedélyt kért, hogy remeteségbe vonulhasson. 1246-ban a mai Pilisszántó közeli erdőségbe vonult vissza és egy barlangban élt. A barlang előtt egy sima korpusz nélküli keresztet állított fel és itt imádkozott. Önmegtartóztató életével és imáival engesztelt hazájáért a magyar népéért.

Egyik éjszaka látomása volt, amiben azt látta, hogy a környező erdőkben sok-sok kis fény, lángocská gyullad fel és ezek elindulnak feléje. Az Ő keresztje előtt egy hatalmas lángban olvadnak össze. Ezután egy hang szólt hozzá: Özséb gyűjtsd össze a remeteket egy szeretetközösségbe! Ezt hallva elindult, hogy összeszedje a remeteket, ugyanis Pécs környékén már éltek remetek.

A Pécs közeli Ürög hegyen monostort és templomot építenek 1235-ben a Szent Kereszt tiszteletére. Példaképüknek Remete Szt. Pált választották ezzel megalapították a pálos szerzetesrendet. A rend elfogadásához és működéséhez pápai engedély kellett, ami ebben az időben nem volt egyszerű dolog. IV Orbán pápa csak a domonkos rendi Aqvinói Szt. Tamás és Váncsa István bíboros pártfogása és ajánlása alapján adta áldását a rendalapításra. 1263-ba hivatalosan is bejegyezték az egyetlen magyar alapítású Pálos szerzetesrendet. A pálosok nem felejtették el pártfogójuk Aqvinói Szt. Tamás közbenjárását ezért megkülönböztetett kapcsolatot ápoltak a domonkos renddel. Minden általuk alapított templomban külön oltárt kapott Aqvinói Szt. Tamás.

A pálos rendiek viselete (habitusa) is hasonlít a domonkosok ruhájához, ami hófehér, fekete paláttal. Regulájuk (rendi szabályzatuk) előírja számukra az egyszerűséget és az imádságos, segítőkész életet. A tudományokkal is foglalkoznak, de a politikába nem avatkoznak be, de jól alkalmazkodnak az adott kor kereszténységének megtartásában. Kolostoraik rohamos számban növekednek, az uralkodó családok kiváltságokkal halmozzák el őket. Ennek ellentételeként minden történelmi eseményről pontos leírást adnak a kódexekben. Győrben, Pisisben, Beregben, Diósgyőrben, Márianosztrán, Zsámbokon a lengyel Cseztóhovában, és Erdélyben voltak fő házaik.

A mohácsi vész után nagyon sok tudományos munkát őrző kolostoruk elpusztult a szerzeteseket felkoncolják, házaikat felgyújtják és lerombolják. A lengyelországi Cseztóhovában és Krakkóban őrzik a rendi hagyományokat Innem jönnek segíteni, de II: József kalapos királyunk ismét felszámolja őket. Ekkor menekítik Cseztóhovába a híres Fekete Mária kegyképet is. A rend központja ezután már nem magyar földön, hanem itt működik. 1990 után lassan újjá éled a magyar pálos tartomány is. Napjainkban Pécsen, Budapesten, Márianosztrán, Petőfiszállás-Szentkúton, Erdélyben Hargitán vannak kolostoraik. A rend mai törekvése az elmélkedő (kontemplatív) imádság, engesztelés magyar hazánkért és természetesen nem utolsósorban a Szent Kereszt tisztelete. Pázmány Péter nagy teológusunk szerint, ha a pálos rend csökken, nagy bajok vannak a magyar lélekkel. Ha viszont szaporodik, akkor lehet reményünk.

Napjainkban Magyarországon növekszik a szerzeteseik száma, szerte a világban több mint 550 szerzetes él. Reménykedjünk és imádkozzunk pápi és szerzetesi hivatásokért.

Ökumené: „Legyenek mindnyájan egy”

Mivel az ökumené központi része az imádság, így hát Krisztus szeretete sürget minket, hogy induljunk az alkalomra, hiszen az élet forrásához állandóan mennünk kell. Együtt van feladatunk református testvéreinkkel hívni másokat, mert az ökumené először az emberi szívekben jelenik meg. Joggal kérdezhetjük, mit vár tőlünk személy szerint az egység útján járó haladás. Az együttlét szeretetteljes fogadással indult, majd Anna tiszteletes asszony köszöntötte az egybegyűlteket. Hálaadó éneket zengtünk Teremtőnk életünk minden pillanatában megnyilvánuló szeretetért, irgalmáért. Annak ellenére, hogy bár szétszakadva él az egyház, Jézusban mégis egy lehet, szólt a közös ének. Következő énekünkben Isten áldott Szentlelkéhez fohászkodtunk az igaz hitért, hogy a végidő készen találjon. Erőt kértünk, bátorságot, hogy az Úrhoz vezethessük a népek seregét.

Továbbgondolásra néhány részletet jegyzek le Balázs atya tartalmas homíliájából, bár szívem szerint teljes terjedelmében közölném.

„Krisztusban szeretett Testvéreim!- kezdte elmélkedését Balázs atya-. Több mint 100 éve hangzott el egy anglikán pap felhívása, hogy minden évben január 18. és 25. közötti időszakban egyetemes imahetet szervezzenek az egész földkerekségen a templomokban. A fenti időpont rögzítése pedig Pál fordulásához, január 25-hez kapcsolódik.” Érdemes elolvasnunk az apostolok cselekedetei kilencedik fejezetét, Szent Pál megtérését.

„Ezen a héten itt Kerekegyházán is közösen imádkozunk a keresztények egyesüléséért. Hogy „egy akol legyen és egy pásztor”, ahogyan Jézus imádkozott a főpapi imájában az utolsó vacsorán: „Legyenek mindnyájan egy.” Ez az egység Jézus imádságának a tárgya, egyben az Atyaisten akarata. Ez a krisztusi, keresztény ember ereje és eszenciája... A keresztények egységéért tartott imahét önkéntelenül is a húsvétra emlékeztet bennünket. A húsvét héber neve Peszach, Pászka, vagyis átvonulás, átmenet. Átvonulás és átmenet a halálból az életbe, a gyűlöletből a békére, a szeretetlenségből a szeretetre, a széthúzásból az egységre. Az egység lehetséges, mert benne van Isten tervében... Morus Tamás mondja egy írásában: „Az ember hajlamos arra, hogy a rosszat, ami történik, márványkőbe vésve őrzi meg, de ha valami jó történik, azt csak porba írja.” Ha a Krisztusban hívő egyházak márványba vésnék mindazt a jót, ami a boldogító keresztény hitből fakad, ha ezeket közösen írnánk a naptár oldalaira, akkor sokszor tudnánk együtt örülni.” Ezt követően egy II. világháborús történetet mesélt el atya, amit érdemes lenne a por helyett márványba vésni: „A II. vh. után a Németországban állomásozó szövetséges hatalmak katonái segítették az ottani embereket a romok eltakarításában és a lebombázott házak megjavításában, újjáépítésében.” Egy templom renoválásakor a romok alatt egy kar nélküli korpuszt találtak. Majd atya tovább folytatta: „A keresztet ilyen formában, csonkán állították az eredeti helyére, és a kereszt alá ezt a feliratot írták: „Jézus mondja: Nincs kezem, ezért a ti kezetekre van szükségem!” Isten a mi segítségünkkel akarja helyrehozni azt, amit az egységet illetően mi, bűnös emberek vertünk szét.”

Kell-e az egység kapcsán nagy dolgokra gondolnunk? Balázs atya példaként állította eléink Szent Péter és Szent Pál apostolfejedelmeket, akik egy kis templom oltárképén „se nem imádkoznak, se nem énekelnek, se nem olvasnak, hanem csak egyszerűen egymásra néznek és mosolyognak. Mosolygó apostolok. A művész ezzel az ábrázolással mindent elmondott a hit és az apostolkodás lényegéről.” Azért, hogy ezt mi is megtehessük, atya a következő imával zárta elmélkedését: „Szentlélek Isten! Igazság és szeretet Istene! Te a különböző nyelvű népeket egy vallás közösségébe gyűjtötted össze.

Kérünk, világosítsd meg értelmünket, gyullaszd fel szívünket és erősítsd meg akaratunkat szilárd hitre azon tanítások iránt, melyeket Urunk Jézus Krisztus apostolainak és apostolaival a világnak hirdetett. Taníts engedelmességre Jézus törvénye iránt, melynek megtartását parancsolta. Vezess a kegyelemeszközök használatára, amelyeket számunkra rendelt. Ints engedelmességre azok iránt, akiket helyettesévé és az apostolok utódaivá rendelt.

Szentlélek, az Atya és a Fiú egymás iránti örök szeretete, add meg nekünk, amit Megváltónk kért. Add meg, hogy egyek legyünk, miként a Fiú az Atyával és Veled egy. Add, hogy egy pásztorhoz és egy nyájhoz tartozzanak mindazok, akik magukat keresztényeknek vallják, és a háromszemélyű egy Istenben hisznek.

Tartozzanak a nyájhoz, melyben mindannyian egyet éreznek, egy nyelven beszélnek és a keresztény igazság és szentség ugyanazon egy útján haladnak az örök élet felé.”

A lelki táplálék után szeretetvendégség zárta a közös imaórát.

Ökumenikus imahét 2015.

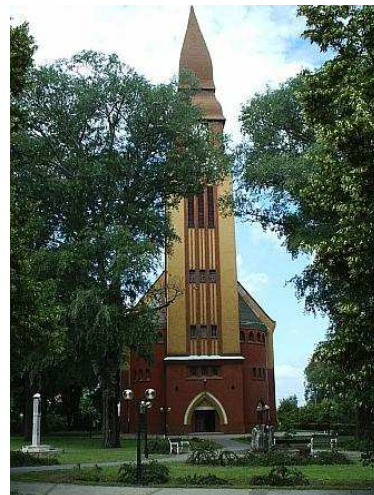
Kelemenné Mária

Ökumenikus imahét Kerekegyházán

Ebben az évben az Ökumenikus imahetet világszerte 2015 január 18 és 25 között tartották. Az alapgondolatot János evangéliumának 4,1-43 versei adták, melyet a braziliai keresztények fogalmaztak meg fő mondanivalóként.: „**Adj innom**”

Mi Kerekegyházán három napon gyűltünk össze, katolikus, evangélikus és református testvérekkel. Hétfőn a katolikus testvéreknél Dr. Kenyeresné Téglássy Anna szolgálatában hallhattuk a bibliai rész átfogó üzenetét. Jézus és tanítványai elhagyták Júdeát és elmentek Galileába. Samárián kellett átmenniük és így jutottak el Sikár

nevű városba, mely birtokon volt Jákob forrása. Jézus leült, az idő déltájt volt. Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus kért tőle vizet. Az asszony elcsodálkozott, hogy zsidó létére tőle kér inni, mivel a zsidók nem érintkeztek a Samáriaiakkal. Míg ők beszélgettek, a tanítványok elmentek élelmet venni. Jézus mondta neki: „ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: adj innom, te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet.” Az asszony mondja, hogy merítő edényed sincsen a kút is mély. Jézus így válaszolt: „aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból iszik amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.” Az asszony kérte Jézust, hogy adjon neki ebből, de Ő azt mondta, neki hogy menj és hívd a férjedet. Nincs férjem –Jézus azt mondta, hogy férjed nincs, mert öt férjed volt és akivel most élsz, nem a férjed. Az asszony azt mondta neki látja, hogy próféta, és hogy atyáik ezen a helyen imádták az Istent. De Jézus azt válaszolta, hogy az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Istent. Az asszony mondta hogy tudja hogy eljön majd a Messiás, akit Krisztusnak neveznek. Én vagyok - mondta Jézus. Az asszony ekkor elment a városba és mondta a többieknek, hogy mindent elmondott róla és vajon nem ez-e a Krisztus? Abból a városból sokan hittek az asszony szava miatt, aki így tanúskodott: „megmondott nekem mindent amit tettem.” Később már nem csak az asszony szava miatt hittek, felismerték hogy ő a világ Üdvözítője.

Hallhattuk a lelkész nő szolgálatából, hogy a zsidók elkerülték Samáriát, inkább többet mentek, hogy elkülönítsék magukat tőlük. Jézus választja a nehezebb utat. Ezen a samáriai asszony is megdöbbent. Jézus évszázados falakat dönt le és tör át:

- egy zsidó megszólít egy Samariait
- egy férfi egy nőt
- egy rabbi egy egyszerű teremtetést
- egy szent ember egy parázna nőt

Jézus ezek után megszomjazva vizet kér a samáriai asszonytól, hogy szóba elegyedjen vele, majd kiderül, hogy az asszony a szomszédosabb, és Jézus Krisztus élő vízzel, örök élet vizével frissíti fel, úgy hogy az asszony vallja, hirdeti, hitelesen éli: **Jézus Krisztus az élet vize**. Bizonyágtétele nyomán másokat is odavezet Jézus Krisztushoz, sőt ők is kérnek az élő vízből.

Legyen ez az imahét is számunkra az élő víz forrásának megtalálása bármilyen helyen és bármilyen állapotban vagyunk is, valamint tegyünk erről bizonyosságot. Jézus Krisztusnak van hatalma, hogyha hozzá jövünk, megajándékoz élő vízzel.

Engesztelő zarándoklat: Petőfiszállás - Pálósszentkút

2015. február 02. hétfő

Amióta Gyertyaszentelő Boldogasszony napján hivatalos ünneppé vált a Szűzanya szeretet lángjának átadása, amióta tudjuk, hogy ez a Szeretetláng maga Jézus Krisztus, minden év február 2-án Pálósszentkútra zarándokol Kerekegyházáról és Fülöpházáról egy maroknyi, lelkes kis csapat. Teszi ezt önmagáért, családjáért, egyházközségéért, városunkért, és nem utolsósorban Magyar hazánkért.

Február 2-án közvetlenül az ebéd után szedte össze buszunk, először Fülöpházán, majd Kerekegyházán a 30 főt számláló zarándokot. Korán, már délután 2 órára Petőfiszállásra érkeztünk, mégsem mi voltunk az esők. A hivatalos program szerint 3 órakor kezdődött az engesztelés, ennek ellenére egy különös, számunkra még nem ismert, szívet-lelket megérintő Keresztútban vettünk részt. Később a szeretetláng füzetecskéiből történő imákkal, énekekkel jutottunk el az esti 5 órás szentmiséig. Erre az időre a templom természetesen teljesen megtelt.

Puskás Antal OSPPE. pálos szerzetes köszöntve a zarándok csoportokat, megjegyezte, nagyon örül, hogy hétköznap lévén ilyen nagy

számban engedték magunkat ide vezetni. A folytatás még jobban meglepett, ugyanis szerinte nem a mi döntésünk volt az idejövetel, hanem a Szűzanya akaratából vagyunk jelen. Minket választott ki, hogy szeretetlángjának kegyelmi hatását velünk közvetítse (küldje) az otthon maradtak számára is. Kezünkben az égő gyertyával, fejünkön az áldással zárult zarándoklatunk.

A több mint 5-órás ott tartózkodásunk hihetetlen gyorsan elszállt. Valamennyien feltöltődve, jó kedvvel, vidám hangulatban ültünk be 7 óra körül a buszba, magunkkal hozva a Szeretetláng kegyelmi ajándékait.

Kedves újságolvasó, aki most nem voltál velünk, vedd át tőlünk ezt a szívet-lelket melengető szent lángot, mert neked is hoztuk.

Tudjátok-e? Évek óta három imacsoport virraszt minden csütörtökről péntekre virradó éjjel? Teszi ezt magáért, családjáért, egyházközségünkért, városunkért, népünkért,

sőt az egész világ megtéréseért. Az lenne jó ha még többen lennénk, akik zajos életükből időt szakítva engesztelnének, hogy felajánlott imáikat Szűzanyán keresztül a Ő Szeretetlángjához, Szent Fiához közvetíthesse!

id. Rozsnyói Zoltán

A Szeretetláng és a böjt

A Szeretetláng lelkiségben Jézus és a Szűzanya élet közeli módon kíván minket maga mellett látni: „Lábunk együtt járjon, kezünk együtt gyűjtsön, szívünk együtt dobbanjon...” - Mária lábával, kezével, szívével...

1. Mit jelent Jézus életében a böjt? Jézust a farizeusok a tanítványok böjtöltetésére kényszerítenék. Ő egy nagy távlatban gondolkodik, a világ újjáteremtésén. Nem előírásrendszerek felállításával és bevasalásával építi a jövőt, hanem megéli köztünk az Atya jelenlétét. Csak miután értelmükkel és szívükkel felfogják: „Te vagy a Messiás” (Mt 16,18), utána beszél nyíltan áldozatáról és a mi áldozatainkról. Ezért így válaszol „Hát búsulhat a násznép, amíg vele van a vőlegény? Eljön a nap, amikor elveszik a vőlegényt, akkor majd böjtölnek.” (Mt 9,14) Felfedeztetni velünk: „Isten köztetek van”. A böjtölés nem üzlet, nem adok-veszek: „Jaj nektek farizeusok és írástudók, ti képmutatók! Tisztára mossátok a pohárnak és a tálnak a külsejét, belül azonban tele vannak rablott holmival és szennnyel. Előbb belül tisztítsd ki a poharat és a tálat, akkor majd kívül is tiszta lesz.” (Mt 23,25) A szív megtérésére vezeti követőit Jézus. Ismerjük Jézus 40 napos böjtjét. A kísértő sátnak válaszol: „nemcsak kenyérrel él az ember”. „Írva van: Uradat Istenedet imádd és csak neki szolgálj!” „Ne kísértsd Uradat, Istenedet!” Lk 4,4sk Jézus böjtje iránya tehát hódolat Isten és az Ő akarata előtt. Hátralépésre tanít az önközpontúságunkból, hatalmunkból, másoknak való tetszésünkől – amire a sátán Őt is rá akarja venni.

2. Mit jelent az apostolok értelmezésében a böjt?

János apostol is nevének nevezi a veszélyeket: „Ha valaki szereti a világot, nincs meg benne az Atya szeretete, mivel minden, ami a világban van: a test kívánsága, a szem kívánsága és az élet kevélysége nem az Atyától van, hanem a világból. De a világ elmúlik a kívánságaival együtt. Csak aki az Isten akarátát teljesíti, az marad meg örökre.” 1Jn 2,16 A böjt nemcsak elszakít attól, ami tönkre tesz, hanem újat is ad: „maradandó gyümölcsöket” Jn 15,16, „hogya az én örömöm legyen bennetek is és teljes legyen az örömetök.” 15,11 -Saul üldözi Jézus követőit. Mint szektát ki akarja irtani a keresztyényeket, mielőtt elterjednének. De Damaszkusz előtt találkozik a dicsőséges Krisztussal. Három napig **böjtöl és imádkozik**. Mint az addig ismert ószövetségi íráskész tudósa az összes Messiásra vonatkozó fejezeteket e három nap alatt újragondolja. (ApCsel 9) Megérti az Íráskész Jézusban kibomló értelmét, átértékeli egész életét. Megtér, megkeresztelkedik, szolgál, **böjtöl**: hátralép. Eltávolodik addigi hatalmától, ítélezéseitől, „dűhtől lihegő” önmagától. Belép a kegyelem világába. Jézus szeretetében szemléli összes addigi összegyűjtött tudását: „Ezután már nem akarok semmit emberi szempont szerint...” „Nem azt keresem, ami nekem hasznos, hanem ami másoknak van javára, hogy üdvözljenek.” 1Kor 10,33

3. A közelmúltban érettségi előtt álló osztálynak Mécs lelkigyakorlatot tartottam. A szülőknek alkalmuk nyílt új módon kifejezni gyermekük iránt érzett szeretetüket, mint életük ajándékát. Ez annyira megrázkéztatta személy szerint a diákokat, hogy majdnem minden fiatal sírt. Ez mutatja, mennyire nagy a vágy még a legvásottabb diákokban is a megtisztuló, megújuló szülői szeretetre. Aztán fordítva is ez történt. E meghittségben foglaltuk meg: a jövő szépsége, értékei, biztonsága most szülők és gyermekeik között kölcsönösen megújult. Ebben van a családok és azokból felépülő nemzetünk jövője. E pillanatban azonnal érthetővé vált: a drog csak távol tartaná egymástól igaz értékeinket. A korai szex elrabolná azt a hűséget és családiasságot, amit ez a pillanat új barátsággal él át a szülőkkel. A szeretet emelkedett megélésében kapcsolódunk témánkhoz a böjtről:

4. **A böjt a Szeretetláng Lelki Naplóban Jézus kérése felénk a lelkek megmentéséért.** Jézus meghív, hogy vágyaival a mi vágyaink is egyesüljenek. Isten nagy lelki megújulást hoz a világnak e kegyelmek elfogadása által:

Az Üdvözítő így szól Erzsébet asszonyhoz (A idézetek a Szeretláng Lelki Napló számozása szerint, a megvastagítások az én kiemeléseim): „Leánykám, téged választalak ki, hogy isteni irgalmasságomnak közvetítője légy. Te magad is töltekezz isteni irgalmam bőségével, és ha ajkadat szóra nyitod, hirdesd **Szívem irgalmát, mely majd elég a bűnösök utáni vágyakozástól. A te egész életed is vágyakozás legyen, áldozat és imádság által, és megváltó munkámban való segíteni vágyás.**”... Leánykám, csak égjén a vágy szívedben, már ez is enyhíti Szívem égő fájdalmát.

Az üdvözítés vágyával **mindannyiunk felé fordul**: Bárcsak az Én Szívemnek szentelt lelkek mind vágyódnának utánam, akkor megnövekedne az Én engesztelő táborom. Tudod, milyen sokan vannak, és ha ezek szívvel-lelkekkel, imájukkal és áldozataikkal részt vennének az Én megváltó munkámban, nem volna olyan sok a panaszom. Leánykám, nagyon szépen megkérlek, szeress Engem még jobban, és szolgálj Engem még több odaadással. *Ne hagyd magadon úrrá lenni a megszokás szürke hatalmát! Áldozataid mindig frissen izzók legyenek!* Kislányom, fokozni szeretném benned kegyelmeimet, de ehhez előbb fokozott áldozatvállalásod szükséges.” I.60

”Szentséges Szívemből vér és víz folyt ki reátok, és a hatalmas vágy, mellyel ezt tettem értetek. Tudod, **mi a vágy?** Egy csodálatos, érzékeny eszköz, mely még a legtehetetlenebb embernek is birtokában van, és mint csodás eszközt használhatja fel a lelkek megmentésére. A fontos csak az, hogy a vágyát egyesítse az Én oldalamból kifolyó drága Szent Véremmel. Leánykám, **fokozd vágyaidat minden erőddel, mert ez sok lelket ment meg!**” I/88

”Dobbanjon együtt szívünk, forrjon össze szemünk, és csak annyit mondj, hogy szeretsz, imádsz mások helyett is! Ugye, tudod, hogy mindig gyűjtened kell Velem? Most, itt a csendben is tudsz Velem gyűjteni.” I/114 „**Én oltottam szívedbe a vágyat a lelkek után. És még állandóan fokozom is, csak ragadj meg minden lehetőséget te is!**” II/11

Az Üdvözítő kifejezetten felhív a **böjtre** és megjelöli **gyümölcseit**: „A papok, ha a **hétfői** böjtöt megtartják, **kenyéren és vízen**, minden szentmiséjükben, amit azon a héten bemutatnak, az átváltoztatás pillanatában tömegesen szabadítják ki a lelkeket a tisztítóhelyről! Az Istennek szentelt személyek és a világiak, akik a **hétfői** böjtöt megtartják, azon a héten minden szentáldozásukkor az Úr Szent Testének vétele pillanatában tömegesen szabadítják ki a lelkeket a tisztítóhelyről!” „Aki a böjtöt rendszeresen megtartja, annak elegendő este hat óráig megtartania! Egy **öt-tizedes rózsafüzért** imádkozzon el, ebben az esetben a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért még azon a napon!”

„Minden plébánián teljes lelkesedéssel és akarattal meg kell **szervezni az imaközösségeket!**” IV/27

„Böjtjeidet szeretném még fokozni, ha te is elfogadod. Ne add át magad semmi élvezetnek... Ne koplaljunk, hanem bőségesen fogyasszunk kenyeret és vizet! A kenyeret meg lehet sózni, pirítani, gyógyszert bevenni.” IV/28

„Csütörtökön és pénteken az Úr kérésére kenyéren és vízen böjtölök, és felajánlom a tizenkét papi személyért és az Úr engesztelésére.” -írja Erzsébet asszony. II/5

Külön kegyelmi lehetőség **12 héten át a csütörtök-pénteki kenyéren és vízen böjtölés, 4-4 órás szentségimádással**. Akik ezt végigjárták, arról tanúskodnak, hogy imáik, szentmiséik szavai világos, friss jelentést hordoztak, az ételés új, nagy ajándékát. A böjt túllát az emberi gyengeségeken. Sírni tudnak annyi mulasztásukon, ami egy ilyen isteni jelenlét híjával folyt hosszú éveken át. Jézus engesztelése a szeretet feladataival új utakra hív. A szentmisék is leegyszerűsödnek. A szent Vér minden hívőre termékenyen hull a belső megtérés közvetítésével. „Most megtöltöm szívedet Istenségem fenséges érzetével, csak gyűjtsünk minél többet!” II/5 - Ezt az isteni jelenlétet többször én is átélhettem a böjt, vagy a szentségimádások alatt. Lenyűgöző.

5. Elszakíthatatlanul a böjthöz kapcsolódnak a szentségimádás, virrasztás, engesztelés, áldozatvállalás, szenvedések följánlása, közösségi összefogás, a sátán megvakítása. Ebből lett világos számomra, miért virrasztott annyit életében Jézus az Atyában:

„Kétórai **virrasztást** kérek tőled úgy, hogy külön-külön kelj fel egy-egy órát. Leánykám, édes, számíthatok rád? **Én, az Istenember kérek.**” I/61 Hány lélek elkallódik, nem tud gyökeret verni lelkük (Istenben), mert nincs, aki **szívén viselné** előmenetelüket. I/62

...virrasztásotok ideje alatt az egész **világ haldoklóira kiterjesztem a nagy kegyelmet**, és a sátán megvakítása által a haldokló lelkekre kiárasztom Szeretlángom kegyelmi hatásait. A kegyelemmel teljes szelíd láng megmenti őket az elkárhozástól.” I/110

Imádj és **engesztelj mások helyett is!** Kérj számukra sok kegyelmet!” Panaszos szavai szívemet igen nagy bűnbánatra indították. Az Úr Jézus tovább kért: „**Bánd mások helyett is!**” II/50

Ő, a **családok** szétszórtsága de sok bűnt halmoz fel Ellenem! Engesztelj és szenvedj értük! Ne mulaszd el a legkisebb alkalmat sem. A mi elménk gondolata egy legyen. Lásd tisztán szenvedéseid értékét. *Gondold el, mily kevés az, aki Velem gyűjt. Tudod miért? Mert nincsenek szenvedést vállaló, **áldozatos** lelkek, főleg olyanok, akik kitartóak. E nélkül pedig nem tudják magukat érdemessé tenni kegyelmeim szüntelen kiáradására.*” II/5

Imádkozzatok, virrasszatok, **jöjjetek össze ketten-hárman, és vegyétek fel a harcot a sötétség pusztító erejével.** Ne tétlenkedjétek! *Úgy tesztek, mintha nem volna Mennyei Atyátok az égben, ki figyel reátok. Vágyaitokkal öleljétek át a földet! Áldozataitokkal, melyek a **tiszta szeretettől izzanak, perzseljétek fel a bűnt.*** I/90

A szenvedések által kisajtolt olajcseppjeid a földön maradt, üres, pislogó mécsesekbe fognak visszahullani, és az én Szeretlángomtól meg fognak gyulladni. II/12

Ajánld fel ezt a szenvedést is arra a célra, hogy sok és igazi lelki vezető legyen. Neked is tapasztalni engedem, hogy milyen fájó érzés ez sokaknak. Kérj sok kegyelmet, hogy sok és szent életű gyóntató legyen! De sok lélek kerülne közelembe ezáltal, ha a lelki vezetők több megértéssel és türelmes áldozatvállalással vezetnék a lelkeket! Ez is missziós munkád legyen. Hozz érte te is sok áldozatot. A mi kezünk együtt gyűjtsön!” /És hangja kedvesen kérő volt./ II/12

„...merülj el Bennem, mint vízcsepp a borban! Én vagyok a bor, te a víz. Ha Velem így egyesülsz, te szinte megsemmisülsz, csak Én uralkodom benned. Az Én Testem és Vérem erőt, életet ad nektek. Mily boldogságom lesz, ha éltető erőmet mind többen igénybe veszitek! Gyűjts Velem!” II/13

„A kísértések, melyek miatt annyit szenvedsz, ne távolítsanak el Tőlem. Együtt szenvedünk” II.16

„Kérd mennyei Atyánkat, hogy minél többen megértsenek Engem. Tudom, sokaknak ez nem könnyű, de ezt a nehézséget csak addig érzitek, míg egészen a közelembe nem férkőztök.” II.17

„Szavaim tiszták és értelmesek, csak ki ne forgassátok, félre ne magyarázzátok...A sátán nem nézi tétlenül, rettentő nagy erőfeszítéseket tesz. Érzí már Szeretlángon kigyúlásának hatását. Ez rettentő dühre ragadta őt. Vegyétek fel a harcot, a győztesek mi leszünk!...Szeretlángom a sátánt oly mértékben teszi vakká, amilyen mértékben elterjesztitek Szeretlángom fényét szerte a világon” II/18

Aki engesztelő szentségimádást vagy szentséglátogatást végez, annak időtartama alatt az egyházközségben a sátán hatalmát veszti és mint világtalan, megszűnik a lelkek felett uralkodni!” II/22

„Arra kérek, ne gondolj ezentúl magadra. Gondolatod csak egy legyen: Mi! Ha Rám gondolsz, csakúgy gondolj, hogy Mi ketten egyek vagyunk. Semmi se férhessen közénk! Én betöltöm lelked hiányosságát kegyelmeimmel, te meg engedd át magad úgy, hogy élsz még, de már Én élek benned, s te Általam.” II/96

Én mindnyájatokat meghívtalak megváltó munkámhoz. Apákat, anyákat, művelteket és tudatlanokat, egészségeseket és betegeket...*ők igazán a feltétlen bizalom szárnyán repülhetnek Hozzám. Egyetlen kérésükkel a lelkek tömeges megmentését*

eszközölhetik ki.” II/102 **áldozat kell Nekem, mely soha el nem ég, és szeretettől lángoló tüze Hozzám felér.**” II/109

„Ne lepődj meg, leánykám, hogy most szigorú hangomat hallatom lelked mélyén. Ezt is szeretettel teszem. Ne legyetek kényelemszeretők és gyávák, és ne hitessétek el magatokkal, sem másokkal, hogy kár minden lépésért, hogy nincs értelme semminek. *Van!* Csak könnyebb kényelemben helyezkedve várni a vihar elülését, mint a viharba menni és lelkeket menteni... Mivel rázzalak már fel benneteket? **Vegyétek észre a körülöttetek öldöklő veszedelmét**, mely a ti lelketeket is fenyegeti.” I/93

„...végül a HARANGOK is bevonultak”

1914-2014 : Száz éve történt

Kerekegyházi hátország az I. Világháború, vagy más néven a „Nagy Háború” alatt.

(Megemlékezés a Művelődési házban 2015. január 30-án – Ezúton is köszönet a képekért Faragó Ferencnek)

A Kerekegyházi Római Katolikus Plébánia néhai esperese Altrichter Ferenc a helyi plébánián őrzött História Domusában meglehetősen részletességgel számol be a Nagy háború kerekegyházi eseményeiről. Jól illeszkednek ehhez az íráshoz néhai Sándor István a Kerekegyházi Egyesült Protestáns Egyház lelkészének idejéből származó presbiteri jegyzőkönyvekben található feljegyzések is.

A rendelkezésre álló írásos anyag részletes bemutatására, itt természetesen most nincs

lehetőség. Megpróbálunk azonban úgy szemezgetni belőle, hogy érzékelhető legyen az itthon maradottak, vagy, ahogyan akkor a hátországnak nevezett emberek, közösségek mindennapi élete.

1914 augusztus14 (Kecskeméti Lapokból)

„A honvédelmi miniszter a hadban lévő katonák részére mintegy 2 millió fehérnemű készítését határozta el, s ezeket az ország Nőegyletei révén óhajtja beszerezni. A minisztérium a szükséges intézkedéseket már megtette s most a hölgyeken fordul meg, hogy a megfelelő mennyiségű ruhát elkészítsék.”

A História Domusból Kerekegyháza „A sebesült katonák kórházi ellátására a nagy mennyiségű fehérneműn kívül mintegy 200 db. kispárnát huzattal -teljesen elkészítve adományozott a lakosság. A katonák téli felruházására hósapkákat és hasmelegítőket, lábszárvédőket készítettek. Erre a célra az iskola 2 nagy termét rendeztük be varrodának és egész szeptember hónapban számosan dolgoztak ezeken a munkákon.”

+

Hadi kölcsön jegyzés, **A Magyar Királyi Hadügyminiszter 1914.évi november hó 7-i rendelete:** A nagy történelmi igazság érdekében folyó háborúunk rendkívüli kiadásokkal jár. A kormány a hadi szükségletek fedezése céljából hadi kölcsön kibocsátását határozta el.

A kölcsön jegyzése. 1914. évi november 16-tól november 23-ig bezáróan történik.

A História Domus-ból Kerekegyháza község 65/1914 sz. határozata:

„Főjegyző előterjeszti, hogy a magyar állam a háborús állapot költségeire egy meghatározhatatlan összegű kölcsön felvételét határozta el és hogy ezen kölcsönért Magyarország polgáraihoz fordul elsősorban is.....Nem ajándékot, hanem jó kamatozású kölcsönt kér a magyar

állam polgáraitól, s ezért az eljáróság nevében is indítványozza, mondja ki egyhangúlag a képviselő testület, hogy a magyar állam által kibocsátandó hadi kölcsönből a legelőpénztárnak 60.000 Koronát meghaladó betétjéből 20.000 Koronát jegyez a vázolt költségekre.” **Határozat.** Főjegyző által előterjesztett ezen indítvány egyhangú lelkesedéssel elfogadtatik s azon feletti kérdésre: Hajlandó-e a képviselő testület a magyar állam által kibocsátott hadikölcsön zárolt kötvényeiből 20.000 Korona erejéig jegyezni? –igennel szavaztak: Babusa József, André Alajos, Móczár Antal, Ficzek Ernő, Sándor István, Kaunitzer Dezső, Langó László, Pósfai János, Szenyám Pál, Bán Károly, Csonka József, Nagy Pál, Sipos Lajos, Altrichter Ferenc, Kaunitzer Mór, Fehér Miklós, Bódis Ferenc és Laky László.

...a helybeli hitelszövetkezet 6.000 Koronát, a kerekegyházi Első Takarékpénztár rt. 2.000 Koronát, a lakosság közül a magánosok jegyzése kitesz ezenkívül mintegy 10-12 000 Koronát.—

1918-ig összesen VIII. hadikölcsön került kibocsátásra, melyekben Kerekegyháza képviselő testülete összesen 179.000 Korona értékben jegyzett hadikölcsönt. Fontos megjegyezni, hogy a község éves költségvetése ezen időben nem érte el a 40.000 Koronát.

Átirat a Magyar Királyi budapesti 29. honvéd pótzászlóalj parancsnokságáról 1917 június 15-én.
Tekintetes főjegyzői hivatalnak Kerekegyháza!

A magyar királyi honvédelmi miniszter úr 202/1917. számú rendeletével a VI. magyar hadikölcsönnek a honvédség körében való legmesszebbmenő propagálását rendelte el. A pótzászlóalj parancsnokság ezen célból egy bizottságot küld ki a főszolgabírósnak a sürgönyben jelzett napon, azzal a feladattal, hogy a pótzászlóalj állományába tartozó községbeli felmentett legénység hadikölcsön jegyzéseit összegyűjtse.

Kerekegyháza község válaszelevele: ...a magyar királyi 29. honvédelmi pótzászlóalj állományába tartozó alább jegyzett fölmenteteket utasítottam, hogy e hó 26-án a VI. magyar hadikölcsön jegyzése érdekében a bizottság előtt jelenjenek meg: Dudás János(jegyezhet:2.000 Korona), Labancz Gergely (jegyezhet:3.000 korona), Dorcsák József (jegyezhet:500 Korona) Oláh László (jegyezhet: 500Korona),Görbe József (jegyezhet 1.000 Korona), Makkos Antal László (jegyezhet: 1.000 Korona), Langó László (jegyezhet:5.000 Korona), Cseh Sándor (jegyezhet:3.000 Korona), Amler Sándor (jegyezhet:4.000Korona),Tóth Gergely (jegyezhet 2.000 korona)

+

A magyar királyi belügyminiszter rendelete 1915. évi július hó 10-én. „Néhány hét múlva egy éve lesz annak, hogy ellenségeink háborúra kényszerítettek bennünket....e hosszú idő alatt hadban álló több milliós hadseregünk élelmezése máris tetemesen csökkentette az ország állatállományát.Ebből kiindulva a minisztérium eltiltotta a marhahúsnak, borjúhúsnak és sertéshúsnak a hét két napján (kedd és péntek) való kimérését illetőleg étkező helyeken való kiszolgálását

A magyar királyi minisztérium Miniszterelnöki rendelete, 1915. évi június hó16-án.
Az 1915 évi búza-, rozs-,kétseres-, árpa- és zab termésének közszükséglet céljára zár alá vétetik. ...Házi szükséglet címén fejenként és havonként a jelen rendeletben említett gabonaneműkből együttvéve 18 kilogrammot lehet csak számításba venni

A magyar királyi minisztérium Miniszterelnöki rendelete 1915. évi december hó 27-én.
Az 1916. évi január hó 10.napjától kezdődőleg bárkinek naponként és fejenként búza-, rozs- vagy árpalisztból vagy e gabonaneműek keverékéből előállított lisztből legfeljebb 240 grammot szabad fogyasztani..... Ezen gabonaneműekből előállított lisztet, kenyeret csak a közigazgatási hatóság által kibocsátott liszt- és kenyérfogyasztási igazolványok ellenében szabad forgalomba hozni, elidegeníteni vagy vásárolni

A katonák családtagjainak segélyezése ügyében kiadott belügyminiszteri 5447.számú körlevélre: a Kerekegyháza község közgyűlésének 49/1914 sz. határozata:

Képviselő testület a helyi Segítőbizottságot Altrichter Ferenc plébános úr elnökle alatt Sándor István református lelkész, Makkos Károly, Langó János, Sipos Lajos és Borbély Pál képviselők- úgy a községi főbíró Bódis Ferenc és főjegyző Laky László, Babusa József községi pénztárnok és Ficzek Ernő elöljáró személyében megalakította A község meglévő középületeit, netáni szükség estén a sebesült katonák ápolására készséggel átengedi...ágyakkal ellátja. Szükség estén magánlakások is ilyen célra rendelkezésre álljanak.

A község példás buzgalmat fejtett ki a hadbavonultak hozzátartozóinak érdekében megindított segítő akcióban is. A lakosság körében pénz és termény adományokat gyűjtöttek erre a célra, s rövid idő alatt mintegy 500 Korona gyűlt össze.

Képviselő testület a hadisegélyre igényt tartó családok összeírására Sándor Vincze adóügyi jegyzőt jelöli ki a véleményező bizottságba pedig a bírón kívül Sándor István, Makkos Károly és Bán Károly képviselőket

megválasztja. Dr. Bedő Albert előadja, hogy a háború szülte nyomor és a korán beállt tél a szegényebb lakosságot rendkívüli nélkülözéseknek tette ki, miért is a lakosság szólíttassék fel adakozásra.

+

Ember hiány Kerekegyházán: Általános mozgósítás alkalmával községünkben 260 egyén vonult be. Miután az utolsó csapat is elvonult, akkor kezdtük érezni a nagy ember hiányt.

A község tisztviselői közül eltávozott (bevonult) az adó-ügyi jegyző a végrehajtó- továbbá a kisbíró az összes közszolga személyzettel. A község nagy hátrányára el kellett távoznia egyetlen orvosának és gyógyszerészének is. Így a népes község, már hónapok óta orvos nélkül van. 1915. január 21-én a mozgósításkor hadi szolgálatra bevonult Fehér Miklós kántortanítónk is, így az iskolában két nő tanító maradt, kik felváltva vezetik az osztályokat. A kántor nélkül maradt templomban azóta Varga Pál végzi a kántori teendőket.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter 1915. évi április hó 16-án. Abból a célból, hogy a gazdasági munkák elvégzése a közép- és kisbirtokosok gazdaságaiban is a lehetőségekhez képest biztosíttassék,a hadifoglyok községei részére is rendelkezésre bocsáttassanak.

Községünkben a nagy munkáshiány miatt 60 orosz foglyot alkalmaznak gazdasági munkára, akik közül 30 fogoly – főhatósági engedéllyel- iskolánk egyik iskolatermében van elszállásolva.

Magyar királyi honvédelmi miniszter 11.900/1917.számú körrendelete a cséplőgépészek és fűtők felmentése tárgyában.

A legénységbeli cséplő gépészek és fűtők, akár a mögöttes országban, akár a harctéren szolgálnak a póttest parancsnokságok által a községei előjáróságok, illetőleg a városi polgármesterek által közvetlenül megküldött névjegyzék alapján 1917. évi december hó 31-ig felmentendők.

Kerekegyháza község 1917 évi kimutatása a területén található cséplés elvégzésére hivatott cséplőgépeknek, azok tulajdonosainak és az azokhoz felmenteni kért gépészek és fűtőkről.

Cséplőgép tulajdonosok: Kuti Sándor, Kovács Gábor, Rakita János, Rácz Károly, Trepák János, Ebergényi Jenő, B.Tóth Sándor, ifj.Tózsét István, Paczu József, Dombi Lajos, Kaunitzer Andor, Sípos Lajos, Talapka Péter, Penc Imre.

Gépészek: Kuti Sándor József, Dorcsák József, Rakita János, Ebergényi Jenő, B.Tóth Sándor, Rácz János, Szabó Lajos, Kondor(Kaunitzer) Dezső, Ordasi Mihály, Talapka Péter.

Fűtők: Simon Imre, Pósfai Lajos, Krupa György, Rauch Vince, Faragó Ferenc, Ebergényi János, Juhász István, Dorcsák József, Berente Balázs, Paczu János, Szemeskó István, Vasvári Pál, Vas Gábor, Rendek József, Muha József.

Kerekegyháza községi előjáróság 873/1917.sz. irata:

Névjegyzék azon meghatározott időre felmentett egyénekről akiknek fölmentése meghosszabbítható:

Somodi László(1898 földműves) 112 holdat művel gazdaságában állatállományának száma: 18. 6 fián kívül egy 16 és egy 15 éves lánya is van.

Romancsik Ádám (1889.földműves) 42hold szántó 9 hold szőlő, gazdaságában állatállományának száma:18. Egy 14 éves tanuló fia egy 18 és 17 éves lány van.

Börönte Imre (1885.földműves) 149 hold tanyás birtok,állatállományának száma: 45. Négy fiú testvére harctéren.

Nagy János (1884. uradalmi erdőőr) ösv.dr.Farkas Zoltánné 1200 holdas birtokán, állatállományának száma: 10.

Görbe Alajos (1877 földműves) 42 holdas tanyás birtok, gazdaságában állatállományának száma: 10 két fiú 7és8 éves, három leány 6-11-13 évesek.

+

Réz és egyéb fémtárgyak összeírása:

1915 szeptember 15-én püspöki körlevélben megjelent Miniszteri rendelet, mely kötelességének tette az egyházi hatóságoknak, hogy az egyházmegye területén található harangokról pontos kimutatást gyűjtsenek be. Ezen rendelet alapján Kerekegyházáról be lett jelentve a templom 4 harangja, a lélekválság harang, a temetői és a kunkerekegyházi iskola harangja, melyek- ha a szükség úgy kívánja – ágyúöntésre bevonatnak a kormány által.

1915 október 18-án kiadott rendelet, miszerint a háztartásokban található összes bronz, réz, nikkeltárgyakat eszközöket, felszereléseket az állam lefoglalja hadi célokra.

1916 augusztus hónapban községünkben regisztrált réz és fémtárgyak(üstök, gyertyatartók, mozsarak stb.) melyből mintegy 9 méter mázsát szállítottak el.

1916 szeptember 21-én jelentek meg a mi plébániánkon a katonaság megbízottai a harangok hadicélokra való átvétele miatt. Mint futótűz terjedt el a faluban ennek híre s délután 1 órakor, midőn búcsúzóul előbb egyenként, majd összesen mind a négy harang megszólalt, nagy számban gyűlt egybe a hívők serege és sírva hallgatta kedves harangjainak búcsú szavát. De nem is csoda: sok fáradtsággal, nagy áldozatok árán szereztük őket, alig négy esztendeje. Gyönyörű mélabús, szívhez szóló hangjukkal valóban büszkeségünk voltak, s most meg kellett válnunk tőlük a Páduai Szt. Antal harangjának kivételével. Ágyúércből kaptuk őket, de hamar vissza tértek ahonnan származtak, ágyúknak.

Szeptember 21-én délután 2 órakor kezdték meg a harangok leszerelését: egyes harangokat állványról leeresztették, mivel a nagyobb harangok nem fértek ki a torony keskeny ablakán, előbb összetörték és darabokban dobták le a templom előtti térre. A legkisebb harang szerencsére egészben, sértetlenül maradt. A harangok vasúti elszállítása 1916 szeptember 22-én délután 5 órakor volt.

1916 október 6-án elszállította a katonaság a toronyban maradt kis csengettyűt is, mely Kerekegyháza legelső harangja volt. Úgyszintén elszállították a református templom két harangját is a temetői haranggal együtt.

A Kerekegyházi Egyesült Protestáns Egyház egyháztanácsának 1916 okt. 4-én tartott gyűléséről: *Jelen vannak: Sándor István lelkész, Sipos Lajos gondnok, Posfai János, Tóth János, és Szenyám Pál presbiterek. Az elnök jelenti, hogy a katonai hatóság kiküldöttei megjelentek azzal az utasítással, hogy három harang közül kettőt leszereljenek és a hadsereg részére elszállítsák. Egyháztanács beható tanácskozás után a középső harang visszatartását véli óhajtatónak.....A gyűlés tartama alatt az összes harangok, fél héttől- fél nyolcig szóltak.*

811/1916 Jegyzőkönyv: *A Kerekegyházi Egyesült Protestáns Egyház 2 harangjának a haza oltárán történő ünnepélyes áldozásáról. Jelen voltak: Sándor István lelkész, Sipos Lajos gondnok, egyháztanács, a hívek és más vallásúak nagy számban 1916 okt.6-án. Reggel 8 órakor istentisztelet volt a templomban, melyen Sándor István lelkész ima és egyházi beszéd keretében búcsúztatta a nagy és kis harangokat, melyek leszerelve és megkoszorúzva útra készen állottak a templom előtt. Istentisztelet után a kocsira tett harangokat a lelkész, gondnok egyháztanács és iskolás gyermekek kikísérték a vasúti állomásra, ott a himnusz hangjai mellett megváltván harangjainktól a bemázsálás, átadás és a jegyzőkönyv felvétele megtörtént.*

Végül tehát a HARANGOK is bevonultak Kerekegyházáról.

Számunkra száz év távlatából is tanulságos volt felkutatni, átolvasni szülőfalunk történetének egy nagyon érdekes, és értékes szeletét. Tettük ezt annak reményében, hogy a ma itt élők érdeklődéssel fogják olvasni őseik nevét, szerepét és magatartását, népünk legdrágább időszakáról.

A Nagy Háború befejező részletét későbbi előadásban összekapcsoljuk a Trianoni paktum gyalázatával.

Háború után, az új harangok megszentelése

A Kerekegyházáért Lokálpatrióta Egyesület nevében szívesen látunk minden kedves érdeklődőt:

Bodor József, ügyvezető

Lelkiismeret ébresztő

Tudod-e, hogy az Isten és a sátán országa küzd egymással Jézus Krisztus második eljöveteleig?

Tudod-e, hogy ennek a két országnak a határa az egyes emberek szívében húzódik, attól függően, hogy ki melyik oldalon áll?

Tudod-e, hogy az áteredő bűn matt mindenki a sátán uralma alatt kezdi földi életét, melyből szabad akarattal, tudatos döntéssel kell átállnia a jó, azaz Jézus Krisztus oldalára?

Tudod-e, hogy a sátán az igazán komoly Krisztushívőket kísérti leginkább és gyengíti, ahol csak tudja?

Tudod-e, hogy a vasárnapi kereszténység milyen gyenge lábakon áll?

Tudod-e, hogy mi magyarok, akikkel történelmünk során élet-halál harcot vívtunk, azok keresztény ellenes birodalmak voltak?

Tudod-e, hogy ezen a birodalmak bukásában, hatalmuk megtörésében engesztelő hazánknak jelentős szerepe volt?

Tudod-e, hogy Árpád-házi Szent Margit, Boldog Özséb és a többi szentjeink engesztelő imáitól állt mindig olyan hamar talpra Magyarország?

Tudod-e, hogy ma is engesztelő küldetésünk miatt támadnak leginkább bennünket?

Tudod-e, hogy történelmünk során csak egyes időszakokban volt tudatos az engesztelés vállalásunk, ezért többször is súlyos véráldozattal fizettünk?

Tudod-e, hogy a saját magunk engesztelése, - de bűneink is- kihatnak családunkra, közösségünkre, hazánkra és ezen keresztül a világra is?

Tudod-e, hogy Magyarországnak engesztelő küldetése van, mely ezer éve Szent István király ország- felajánló tetteben megerősítést nyert?

(Történelmünk során a nem vállalt tudatos áldozat helyett nem tudatos véráldozatot kellett vállalnunk és elszenvednünk, pedig Isten számára az „oltáráldozat” sokkal kedvesebb, mint a véráldozat!)

És végül:

Tudod-e, hogy mi az engesztelés? A magamért és másokért, sokszor mások helyett is vállalt ima és áldozat. (Az anyagi világ, benne a sátán pontosan ennek ellenkezőjét kívánja)

Jézussal az emberek megtérítésén, üdvözítésén és megváltásán való együtt-munkálkodás. A bűnök jóvátétele, Isten kiengesztelése az Őt ért bántások, káromlások, életellenes cselekedetek, (gyilkosság, öngyilkosság, abortusz, eutanázia) a Tőle való elfordulás az Ellene való lázadás miatt!

Engesztelődjünk ki Istennel és egymással is! Bocsássunk meg azoknak, akik minket bántottak! Kérjünk bocsánatot azoktól akiket, mi bántottunk! Alakítsuk imává hétköznapi cselekedeteinket! Ajánljuk

fel Istennek fájdalmainkat, szenvedéseinket. Tegyük életünket, munkánkat, terveinket minden nap Isten kezébe! A Szentírásan keresztül kerüljünk közel a Jézusi tanításhoz, magatartáshoz. ! Éljük példát adó keresztény életet!

Érted-e, hogy ez nem kis feladat?

Felhasznált forrás: Jánossy Gábor: Mentsük meg hazánkat!

A CSEND

A Nagyböjt idején ne csak az étkezésben tartsunk böjtöt, hanem próbáljunk megszabadulni rossz szokásainktól is! Rohanó, zajos, örökké nyüzsgő világunkban teremtsünk csendet!

Kákonyi Asztrik ferences atya gondolatai megvilágítják számunkra, mit is jelent a csend:

A CSEND BEN kimeríthetetlen TITOK van elrejtve.

A CSEND összegyűjti a szétszilált szellemi erőket.

A CSEND gyógyítja a szüntelen láрма fáradtságát.

A CSEND elcsendesíti a belső nyugtalanságot.

A CSEND fölemel a belső összeszedettségre.

A CSEND finomítja a belső hallást és figyelmet.

A CSEND BEN táru l föl a szeretet rendező ereje.

A CSEND BEN találhatom meg szétszórtságomban elpazarolt ÉNEMET.

A CSEND égboltján ragyognak föl az igazság csillagai

A CSEND BEN táru l föl a teremtés mindig új csodája.

A CSEND BEN nyeri vissza a LÉTEZÉS a maga titokzatos komolyságát.

A CSEND BEN minden átalakul: a közönséges dolgok TEREMTMÉNYEKKÉ válnak.

A CSEND BEN a legegyszerűbb LÉTEZÉS is ünnepi örömet sugároz.

A CSEND mutatja meg az ÉLET titokzatos méltóságát.

A CSEND látszólag néma: de telve van a TEREMTÉS szent énekével.

A CSEND a LÉTEZÉS hangtalan éneke.

A CSEND mutatja meg a LÁTHATATLAN TEREMTŐ elrejtett ARCÁT.

A CSEND BEN fakadnak föl saját életemnek rejtett forrásai.

A CSEND BEN találom meg azonosságomat a TEREMTÉS rendjében.

A CSEND ráhangol, ránevel az IMÁDSÁGRA.

A CSEND és a magány elvezet a TEREMTŐ SZERETET jelenlétébe.

A CSEND BEN találkozhatom a SZERETET TITKÁNAK mélységeivel.

A CSEND bevezet a BELSŐ CSEND TEMPLOMÁBA, ahol az ÉLTETŐ LÉLEK lakik.

A CSEND maga AJÁNDÉK: az IHLETŐ SZENTLÉLEK időtlen pillanata.

A CSEND a MEGVÁLTÓ ajándéka, aki maga is szerette a magány és a csendet.

A CSEND és az imádság a SZEMÉLY fejlődéséhez, bensőségesedéséhez nélkülözhetetlen.

A CSEND BŐL forrásozik az IGAZ BESZÉD ereje és tiszta csengése.

A CSEND élteti az ÉNEKLÉS csodálatos szépségét.

Minden CSEND titokzatos kapcsolatban van a templomok megváltott csendjével.

A CSEND elvezet a TABERNÁKULUM CSENDJÉIG.

A LEGNAGYOBB és legtisztább CSEND a MEGVÁLTÓ SZERETET jelenléte.

JÉZUS SZERETETÉBŐL gyógyító CSEND sugárzik, mely elrendez, megnyugtat, felülmúlja a félelmet, bizalmat ébreszt, megpihentet és az ÉLETNEK távlatot, reménységet, lelkesedést és örömet ajándékozik.

A CSEND tanít meg hallgatni, várakozni, beszélni, csodálkozni, imádkozni, énekelni, szemlélődni.

A CSEND és az IMÁDSÁG elválaszthatatlan! Minden igazi imádság csenddel kezdődik!

A CSEND megtisztítja a belső látást: szemlélődésre nevel.

A CSEND A MEGVÁLTOTT ÉLET CSODÁLATOS AJÁNDÉKA!

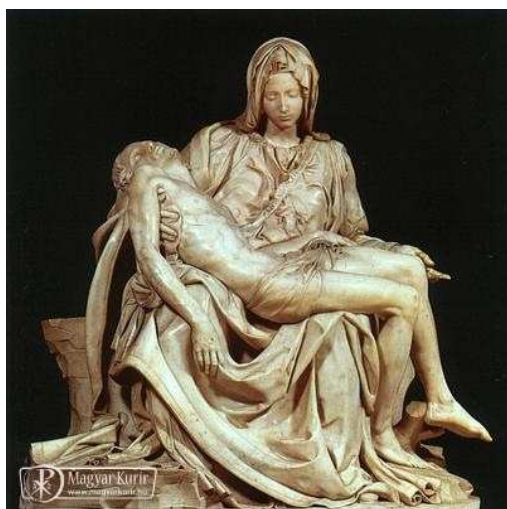
Tíz ötlet a böjtölésre

1. **Étkezésünk:** a falánkok, habzsolók — egyenek kevesebbet; a kisétküek, finnyások — egyenek többet, rendszeresebben!
2. **Életrendünk:** a reggelente lustálkodók keljenek öt perccel korábban; akik mindig elkésnek — legyenek ott mindenütt pontosan; a rendszertelenül élők — tartsanak rendet az időbeosztásukban.
3. **Szenvedélyeink:** a dohányosok — szívjanak kevesebbet; alkoholt, édességet stb. kedvelők — mérsékeljék az italt, a nyalánkságokat; a gyorsajtók közlekedjenek szabályosan; a sokat beszélők — néha hallgassanak el, figyeljenek oda másokra; a hallgatók, mogorvák — kedvesen szólítsanak meg másokat.
4. **Érzelmek:** a robbanékony természetűek — fékezzék haragjukat; a türelmetlenek tanuljanak várakozni; a kesergésre hajlamosak — próbálják humorral, derűvel szemlélni a világot.
5. **Mások:** a megszólást, pletykát kedvelők — jót vagy semmit másokról; az önzők — legalább néhányszor naponta legyenek előzékenyek másokkal; a parancsolgató természetűek engedjék érvényesülni a többiek kéréseit is.
6. **Munkánk:** a felületességre, lustaságra hajlamosak végezzék el munkájukat idejében, alaposan. A megbízhatatlanok, feledékenyek — most minden ígéretüket teljesítsék pontosan. A közös munkából magukat kihúzó — önként vállaljanak nagyobb részt a közös feladatokból.
7. **Kapcsolataink:** az elrontott munkahelyi kapcsolatokról legalább egyet próbáljunk rendezni. A szűkebb és tágabb családon belül — legyünk kedvesek és figyelmesek ahhoz, akit mostanában elhanyagoltunk.
8. **Imádságos életünk:** hetente legalább egy csendes órát szánjunk elmélkedésre, imádságos együttlétre Istennel. Esténként lelkiismeret-vizsgálatban gondoljuk át a napot. Hetente egyszer hétköznapi is igyekezzünk elmentni szentmisére.
9. **Egyházunk:** akiknek van rendszeres feladatuk, megbízatásuk egyházközségükben, közösségükben — végezzék különös odaadással, gondnal, a jobbulás és jobbítás szándékával. Akit csak a vasárnapi szentmise kapcsol az Egyházhoz — keressenek legalább egy alkalmat, amikor egyházközségükért, másokért is tesznek valamit.
10. A felsorolást mindenki folytathatja tovább saját adottságaihoz és lehetőségeihez mérten.

Virtuális Plébánia

Mária keresztútja

Szent kereszted által megváltottad a világot
Szerző: Richard G. Furey C.Ss.R.

Nem keresztút-e minden ember élete? Nincs-e minden élet tele szenvedéssel, botlással, fájdalommal, elutasítással, ítélettel, halállal, temetéssel... és feltámadással? Évszázados katolikus hagyomány a keresztúti elmélkedés, hogy életformánkká váljon. Mária, Jézus édesanyja járta az első keresztutat. Ez a keresztút Mária keresztútja, a stációkat az ő nézőpontjából próbálja visszaadni. Mária szemén keresztül látjuk Jézust, ahogy közeledik a Kálvária felé. Azután saját életünkre próbáljuk vonatkoztatni útját. Nem az itt leírt szavakon és mondatokon van a hangsúly, hanem hogy minél mélyebben elmerülünk Krisztus szenvedésében, hogy e lelki utazás végén megértsük, mit tett értünk Krisztus, és növekedjék szeretetünk iránta és felebarátaink iránt. „Imádunk, Krisztus, és áldunk, mert szent kereszted által megváltottad a világot.”

I. állomás: Pilátus halálra ítéli Krisztust

Péntek kora reggel láttam fiamat. Akkor láttam először azóta, mióta elfogták. Sebzett, vérző testének látványa mint fájdalom töre merült szívembe és elindította könnyeimet. És akkor Pilátus bírói székéből megkérdezte a tömeget, hogy miért akarják fiamat halálra ítélni. Körülöttem mindenki azt kiabálta: „Feszítsd meg!” Könyörögni akartam nekik, hogy ne tegyék, de tudtam, hogy ennek így kell történnie. Álltam mozdulatlan és sírtam magamban.

*

Úr Jézus, nehéz elképzelnem is azt a kint, amit édesanyád érzett elítélésedkor. De mit gondolok ma, amikor haragszom valakire? „Feszítsd meg!” És amikor megszóllok másokat? „Feszítsd meg!” Nem indítja-e meg ez is a gyötrelmem könnyeit édesanyád és a te szemedben? Bocsáss meg nekem, Jézusom.

II. állomás: Krisztus magára veszi a keresztet

Összeszedve maradék erőmet, a tömeggel a tér bejáratához mentem. Egy kapu vágódott ki és a fiam vánszorgott át rajta. Háta mögött örök mentek. Két ember nehéz fakeresztet vonszolt oda, és fiam vállára rakták, azután lökdösve megindították őt az úton. Fájdalmam elviselhetetlenné vált. El akartam venni keresztjét és magam vinni. De tudtam, hogy ennek így kell történnie. Szótlanul mentem tovább.

*

Úr Jézus, kérlek, bocsáss meg nekem, amikor még én is növeltem kereszted súlyát azzal, hogy közömbös voltam felebarátom fájdalmával és magányával szemben. Bocsáss meg nekem, amikor másokról pletykáltam, meg amikor szándékosan elkerültem azokat, akik közeledni próbáltak hozzám. Segíts, hogy hasonló legyek Máriához mások keresztjének könnyítésében.

III. állomás: Jézus először roskad le a kereszten alatt

Közelről követtem fiamat, ahogy a Kálvária felé vánszorgott. Semmi sem lehetett volna fájdalmasabb számomra, mint látni őt így szenvedni. Láttam, ahogy a kereszt fája belevésődött a vállába. A szívem majd megszakadt, amikor arccal a földre esett és a súlyos kereszt a hátára zuhant. Azt hittem, hogy a fiam meghalt. Egész testemben remegtem. Aztán az ór belerúgott, ő lassan felemelkedett, és vonszolta tovább keresztjét, de a katonák továbbra is ostorozták. Saját testemmel akartam védelmezni, de tudtam, hogy ennek így kellett történnie. Követtem őt és sírtam magamban.

*

Uram, hányszor láttalak elesni, de Máriával ellentétben magadra hagytalak. Hányszor láttam embereket hibázni, és csak nevettem rajtuk. Hányszor lettem dühös, indulatos csak azért, mert valaki nem úgy cselekedett, ahogy én akartam! Mária veled volt és támogatott téged egész szenvedéssel teli utadon. Segíts, hogy én is így támogassak másokat. Uram, irgalmazz nekem.

IV. állomás: Jézus találkozik szentséges Anyjával

Valahogy átverekedtem magam a tömegen és a fiam mellé kerültem. Odaszóltam neki a nagy zajongásban. Megállt, tekintetünk találkozott. Az enyémben a gyötrelmem, az övében a fájdalom és zavarodottság könnyei. Tehetetlennek éreztem magam, de akkor szemei ezt mondták: „Bátorság! Ennek így kell történnie.” És tovább cipelte keresztjét. Tudtam, hogy igaza van, és mentem utána, magamban imádkozva.

*

Úr Jézus, bocsáss meg, amikor tekintetünk oly sokszor találkozott, és én elfordultam tőled. Bocsáss meg, hogy amikor nem az én számíze szerint mentek a dolgok, éreztettem mindenkivel. Bocsáss meg, amikor apró kellemetlenségek megállítottak vagy elkedvetlenítettek, és nem hallottam meg hívásodat. Igen, Uram, tekintetünk sokszor találkozott már, de eredmény nélkül.

V. állomás: Cirenei Simon segít az Úrnak

Fiam arcán teljes tehetetlenséget láttam, ahogy próbálta vinni iszonyú terhét. Roskadozott a kereszten alatt. Minden fájdalmát éreztem a saját szívemben, és azt akartam, hogy mielőbb fejeződjön be a szenvedése. Ekkor mozgolódás támadt Jézus körül. A katonák egy tiltakozó embert vezettek elő a tömegből és kényszerítették, hogy vigye a kereszt végét, hogy könnyítsen fiam terhén. Az ember nem értette, hogy miért kell ezt tennie, de én már tudtam, és csendben követtem őket.

*

Úr Jézus, sokszor megtagadtam tőled segítségemet. Szavaidban kételkedő, önző személy voltam. Ne hagyj, hogy olyan legyek, mint Simon, hanem olyan, mint édesanyád, Mária, aki mindig engedelmesen és csendesen követett téged.

VI. állomás: Veronika letörli Jézus arcát

Jézus közelében maradtam, és láttam, hogy egy asszony félrelökte az őrt, levette kendőjét és megtörölte fiam verejtékező, vérző arcát. Az őrt azonnal visszarántotta. Az asszony tekintetével kérdezte: „Miért nem enyhíthetem szenvedését?” Én már tudtam, miért, és csöndben, hittel mentem tovább.

*

Uram, az az asszony mindenét odaadta neked, hogy segítsen. Én viszont többet akarok kapni, mint adni. Nap mint nap hány alkalmam lenne adni neked másokon keresztül, de én nem teszem. Megváltóm, ne hagyj a miért-et kérdezni megint, hanem segíts, hogy mindenemet neked adjam.

VII. állomás: Jézus másodszor roskad össze a keresztnél

Fiam megint elesett és belém hasított a fájdalom arra gondolva, hogy meghalhat. Oda akartam menni hozzá, de a katonák nem engedtek. Jézus valahogy felállt és lassan megindult újra. Nagy gyötrelem volt látni, ahogy fiam elesett, aztán felállt és tovább vándorolt. De mivel tudtam, hogy ennek így kell történnie, szótlanul mentem tovább.

*

Uram, mindenki közül Mária volt a leghűségesebb követő. Sosem bizonytalanodott el, még irdatlan fájdalma közepette sem. Bűneim miatt sokszor elfordultam tőled és elhagytalak, sőt másokat is eltérítettem tőled. Bocsánatodért könyörgöm, Uram.

VIII. állomás: Jézus vigasztalja Jeruzsálem leányait

Pár lépésre voltam Jézustól, amikor megállt az asszonyok előtt, akik sajnálták és siratták. Mondta nekik, hogy ne ejtsenek érte könnyeket. Amikor lett volna alkalmuk Messiásként elfogadni őt, mint sokan mások, elvetették őt. Azt mondta, hogy inkább magukért sírjanak, azok a könnyek majd meghozzák megtérésüket. Az asszonyok nem látták az összefüggést Jézus halála és beszéde között. Én igen, és ahogy ment tovább, csendben követtem őt.

*

Megváltóm, hányszor tettem már én is ugyanazt, amit ezek az asszonyok: észrevettem mások hibáit és sajnálkoztam rajtuk, a magaméit pedig milyen kevésszer vettem észre és kértem értük a bocsánatodat. Uram, te ezeknek az asszonyoknak a példáján keresztül tanítottál engem. Bocsáss meg nekem vakágoméért!

IX. állomás: Jézus harmadszor roskad össze a keresztnél

Jézus harmadik eleste még nagyobb gyötrelem volt számomra. Nemcsak mert sziklás földre esett, hanem mert már majdnem elérte a dombtetőt, ahol keresztre feszítés várta. A katonák kiabáltak, durván bántak vele, az utolsó métereken szinte vonszolták már. Szívem elszorult, amikor elképzeltem, hogy mi fog ezután történni Jézussal. De tudtam, hogy ennek így kell lennie és kapaszkodtam felfelé a dombon, csendben követve őt.

*

Szerető Jézusom, tudom, hányszor próbáltam segíteni másokon és hányszor visszakoztam, amikor kényelmetlenné vagy fáradtságossá vált a segítség. Ürügyeket találtam ki a magam mentségére. Add, Uram, hogy édesanyádhoz, Máriához váljak hasonlóvá, és sose húzzam vissza segítő kezemet, amikor másoknak szüksége van rám.

X. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

Mikor fiam végre megszabadult a keresztnél súlyától, azt gondoltam, hogy egy kicsit megpihenhet. De az örök tépni kezdték ruháját vérfedte testéről. Fiamat ilyen fájdalomban látni elviselhetetlen volt. Mégis – mivel tudtam, hogy ennek így kellett történnie –, csak álltam ott és csendben sírtam.

*

Uram, én is téptem le ruhádat, az én saját módszeremmel. Felelőtlen beszédemmel mások nevét beszenyeztem és előítéletemmel megfosztottam másokat emberi méltóságuktól. Jézusom, oly sok módon bántottalak téged másoknak okozott fájdalmakkal. Segíts meg, hogy embertársaimban téged láthassalak.

XI. állomás: Jézust keresztre feszítik

Jézust a keresztre vetették és ő szinte önkéntesen odanyújtotta magát, hogy odaszegezzék. Éreztem szívemben a fájdalmat, amikor kezét és lábát átszaggatta a szög. Aztán felállították a keresztet. Íme, ott volt az én szeretett fiam megvetve, földi életet utolsó, kínszenvedéses pillanataiban. De tudtam, hogy ennek be kell következnie, és csak álltam ott és magamban imádkoztam.

*

Uram, mily fájdalmat viseltél el értem. És mily szenvedésen ment édesanyád keresztül, mikor egyetlen fia végtelen szeretetéből érettünk meghalt. Mégis mindketten azonnal megbocsátanak, ahogy megbánjuk bűneinket. Segíts, Uram, hogy elforduljak bűneimtől.

XII. állomás: Jézus meghal a keresztfán

Van-e nagyobb fájdalom egy anya számára, mint saját fia halálát látnia?!

Én, aki világra hoztam és felneveltem a világ Megváltóját, tehetetlenül álltam keresztje tövében, mikor feje lehanyatlott és meghalt! Fiam földi kínja bevégeztetett, de az enyém most érte el tetőfokát. Igen, ennek így kellett történnie, és én ezt elfogadtam – álltam ott és hangtalan gyászoltam őt.

*

Jézusom, kegyelmezz nekem azokért a rosszakért, amelyeket bűneim okoztak neked és embertársaimnak. Köszönöm szereteted e nagy tettét. Azt mondtad, hogy az igazi szeretet életünk feláldozása barátainkért. Add, hogy mindig a barátod lehessek. Taníts meg, hogy másokért éljek és téged el ne hagyjalak.

XIII. állomás: Jézust leveszik a keresztről

A tömeg már elvonult és a lárma elült. Jézus egy barátjával álltam ott mozdulatlan és néztem fel Megváltónk, fiam holttestére. Aztán két ember levette testét a keresztről és a karjaimba helyezték. Leírhatatlan fájdalom járta át lelkemet. Ugyanakkor örömet is éreztem. Fiam élete kegyetlen véget ért, de ez nekünk, embereknek életet hozott. Tudtam, hogy ennek így kellett történnie és magamban imádkoztam.

*

Uram, kínszenvedésed véget ért. Mégis én meghosszabbítom, amikor veled szemben a bűnt választom. Én is részese vagyok keresztre feszítésednek, ezért teljes szívemből esdeklek bocsánatodért. Segíts, hogy életem méltó legyen hozzád és édesanyádhoz.

XIV. állomás: Jézust sírba teszik

Jézus testét a sírhelyhez vittük és ott magam helyeztem el. Közben magamban sirattam őt és örvendeztem érte. Még egyszer ránéztem szeretett fiamra, aztán mentem. A sírt bezárták és mielőtt végleg eljöttem, arra gondoltam, hogy ennek be kellett teljesülnie számodra... Csöndben, hittel fogok várni.

*

Igen, Uram, ennek így kellett történnie és egyedül azért, mert te szeretsz engem. Tőlem csak annyit kérsz, hogy igazi keresztény életet éljek. Sose mondtad, hogy az könnyű lesz. De erős leszek, hogy bűneimet leküzdjem és csak egyedül neked éljek felebarátaimon keresztül.

XV. állomás: Jézus feltámad

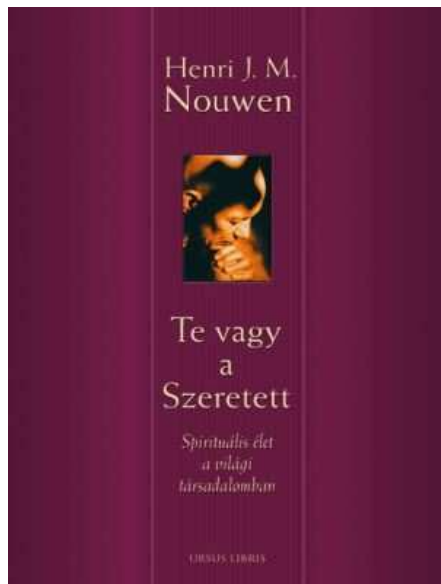
Fiam értünk felajánlott áldozatáért a legnagyobb hálával tartozhatom csak. Mégis leírhatatlan ürességet éreztem, amikor szeretett fiam nélkül kellett élnem. Két nap múltán azonban az az üresség hihetetlen boldogsággal töltődött meg – Jézus föltámadt! Megváltónk új életre nyitott utat. Ez az, aminek be kellett következnie, mert az ő kifogyhatatlan szeretete a legtöbbet adta nekünk. Örökké fogok örülni – de már nem némán, nem magamban...

*

Köszönöm neked, Megváltóm! Köszönöm a te végtelen szeretetedet, amely kiemel engem bűnösségemből. Megpróbálom életemet jobbra tenni. Segíts, hogy mindig emlékezzek a te szeretetedre! Mária, föltámadt Megváltónk édesanyja, taníts olyanná lennem, mint te, hogy mások iránti szeretetemmel viszonyozzam az ő szeretetét!

Te vagy a Szeretett

Spirituális élet a világi társadalomban

Henri J. M. Nouwen, holland származású lelkész, sokáig tanított Amerikában több egyetemen, majd rátalált a Bárka közösségre, ahol fogyatékos felnőttek élnek együtt ép önkéntesekkel. A közösség mellett döntve életének hátra lévő éveit egy ilyen Bárka házban élte le. Több nagy hatású könyvet írt a bibliai történeteket értelmezve, majd a Bárkában szerzett élményeiről, és a változásokról, amiket az itt megismert emberek hatására élt át. 2006-ban magyarul is megjelent *Te vagy a Szeretett* című könyve, ami keresztény hitünk alapelvét, ember és Isten viszonyát, a köztük való kapcsolatot elemzi.

A könyv egyik barátja kérésére íródott, akivel sokat beszélgetett a keresztény hitről, és aki, ateista lévén, nehezen értette a hit igazságait, de vágyott arra, hogy a média felszínes hangja után egy tiszta hangot is hallhasson:

„A tömegkommunikáció lármájánál mélyebbről fakadó hangot szeretnénk hallani. Igen, valami nálunk hatalmasabbról szól! Mesélj nekünk...Istenről! ... Ez az emberi szív mélyéről feltörő kiáltás nem talált még meghallgatásra, mert senki nem figyelt rá.”

Életünk, ha nem is olyan mértékben, mint a modern New Yorkban, a gyanú, az erőszak, a szorongás, a félelem a szenvedés és a gyötrelem érzésének kiszolgáltatott. Minden nap látunk nyomorúságban élő embereket, elhanyagolt időseket és gyerekeket, állandóak a lopások, az erőszakos cselekmények, a durva, trágár beszéd, a médiából áradó erkölcstelenség. Hitünket szinte állandóan támadják a rossz, a gonoszság erői, és gyakran már nekünk sincs erőnk, hogy ellenálljunk. Inkább beletörődve a megváltoztathatatlan hitt körülményekbe befelé fordulunk, nem, vagy alig éljük meg hitünket, nem vagy alig tudunk meríteni abból a végtelen örömből és szeretetből, amivel Isten nap, mint nap eláraszt bennünket. Elfeledkezünk arról, hogy mi vagyunk a Szeretett Gyermek.

Megkeresztelkedése után Jézusra leszállt Isten Lelke, és ez a szózat hallatszott: „Te vagy az én Szeretett Fiam, akiben kedvem telik”. Nouwen arra a meggyőződésre jut, hogy ezek a szavak „a legmélyebb igazságot fejtik ki minden egyes emberi lényről”. „Valóban létezik a hang, mely felülről és belülről szól hozzánk, halkán suttozva vagy hangosan kimondja: Te vagy a Szeretett, akiben kedvem telik. ... Létezésünk alapigazsága, hogy Szeretettek vagyunk.”

„a Szellem életének eredete és beteljesedése a Szeretettként való létezés. Azért mondom ezt, mert amint megpillantjuk ezt az igazságot, útnak indulunk, hogy meglegyünk a teljességet, s addig nem nyugszunk, míg meg nem pihenhetünk ebben az igazságban. Attól a pillanattól kezdve, hogy magunkévá tesszük Szeretett mivoltunk igazságát, az a feladat áll előttünk, hogy azzá váljunk, akik vagyunk. A Szeretetté válás a nagyszerű, bejárando spirituális út. Szent Ágoston szavai jól jellemzik ezt az utazást: „Lelkem nyugtalan, míg benned meg nem nyugszik, ó, Istenem!” Tudom, hogyha mindig Istent keresem, mindig a szeretet teljességét próbálok meglegelni, mindig a teljes igazság után sóvárgok, az azt jelenti, hogy már megízleltem Istent, a szeretetet és az igazságot.”

Mi, emberek mélyen őrzünk emlékeket arról, hogy milyen volt paradicsomi ártatlanságunk, és visszavágyunk ebbe a boldog korba. Spirituális utazásunk során ezt keressük, az Istennel való közvetlen kapcsolatot, a szeretet légkörében való életet, a Szeretett Fiúság állapotát. „...nemcsak Szeretettek vagyunk, hanem azokká is kell válnunk, ...nemcsak Isten gyermekei vagyunk, de azokká is kell lennünk, ...nemcsak testvérek vagyunk, hanem azokká is kell válnunk...”

„Szeretetté válni annyit tesz: hagyni, hogy Szeretett mivoltunk igazsága megtestesüljön mindenben, amit gondolunk, mondunk vagy teszünk. Ez a bensővé tétel vagy még inkább megtestesítés, hosszú és fájdalmas folyamat. Mindaddig valójában semmi sem változik, amíg „Szeretett létem” alig több egy fejem felett lebegő szép eszménél vagy emelkedett gondolatnál, mely segít elkerülni a depressziót. Az kell, hogy napi létem banális

eseményeiben is a Szeretetté váljak, s hogy lépésről lépésre eltűnjön a szakadék a magamról kialakított kép és a mindennapi élet számtalan történése között.”

Nouwen könyve erről a folyamatról szól, hogyan válunk Szeretetté, hogyan fogadhatjuk el a Szent Lélek ajándékát, hogyan felelhetünk a szeretetre szeretettel gondolatainkban, érzéseinkben, tetteinkben.

„A Szellem működésének felismeréséhez négy kulcsszót találtam: megfogva, megáldva, megtörve és odaadva. Ezek a szavak összegzik papi létemet, mert minden egyes nap, amikor a közösségem tagjaival az asztal köré gyűlünk, fogom a kenyeret, megáldom, megtöröm és odaadom a többieknek.”

„El kell neked mondanom, hogy ez a négy szó életem legfontosabb szavává vált. ... Ezek a legszemélyesebb, s egyben a leegyetemesebb szavak. Egyszerre fejezik ki a legspirituálisabb s a legvilágiasabb igazságot. A leginkább isteni, ugyanakkor a leginkább emberi viselkedésről szólnak.”

A Nagyböjt elcsendesedése, elmélyülése alkalmat ad arra, hogy megérezzük, átéljük, megtapasztaljuk a Szeretetség érzését, s hogy válaszoljunk rá napról-napra a szeretet cselekedeteivel.

A könyv csak alig több mint száz oldal, néhány nap alatt elolvasható, de olyan gondolatokat tartalmaz, amik hitünk szempontjából a legalapvetőbbek. Sokat idéztem a könyvből, de ezek mégis csak kiragadott gondolatok, azok, amik engem a legjobban megérintettek. Ez egy olyan könyv, amit többször érdemes elolvasni, mert mindig mást és mást érzünk hangsúlyosabbnak, egyre jobban megértve az író gondolatait.

Mongyi Kornélia

Anyakönyvi hírek

Elhunytak:

Berente Lászlóné Berente Etelka
Csorba Ferenc
Varga Endre
Márczé József
Kalmár Józsefné Mészáros Erzsébet
Dóka Imre
Horváth Jánosné Juhász Erzsébet
Szentségekkel ellátva: 4 fő

Mihala Lászlóné Gálity Ilona Mária
Molnár Józsefné Nagy Rozália
Szeri István
Illés Ferencné Csósz Ilona
Czigány Péterné Tóth Cecília
Paranics Anna
Csorba Jánosné Kalmár Borbála

Képek az Egyházközségi bálról

